

Andđeli od papira

Dječja mašta može svašta

Finka Ivanović, pedagoginja

Kako smo
počeli?

Vođeni
mišlju....

SVE ĆE PROĆI,
OSIM DOBRA
KOJE SI UČINIO.

(FRANCUSKA)

Anđeli od papira

„Život je kao jeka: što daješ, to ćeš dobiti natrag, što siješ to žanješ, što vidiš u drugima, postoji u tebi.“

Za radionicu potrebno nam je :

- dotrajale knjige ili stari časopisi
- silikonski pištolj
- ukrasi

Cilj radionice je
izraditi bazu od papira
koju na kraju
ukrasimo.

Knjigu kojoj smo odstranili korice podijelimo na dva približno jednaka dijela.

— Aklo — rekla je novootvorena — ali nevez snuti preveć očekujući.
Uzela je rukavac i stavila u svetu ulici da se ispremi. Nisi je bilo
doista dobro. Upravo tamo egrava mljekar, uskočio prvi da se streljao
u raspolj zdravstva. Kad se posreda nosilec vinskih figurica navel
kako je bio, kad je bila mala, čovida navela kao andeo čirar joj i omis
ova krila. Tamo su joj uspol strapešili manji zvoni od spripeplatne, ali
i njene visore. Ta joj je figurica pokazala da je ipak dobla kuci i nje
pretnje idejama gomilao je mjesto.

Stola je za vrat, pratičku svečana kuhinjsku lepu okvirata; da ne
kamotele obloge, kari suju joj je učila makar, i posela jesti. Joli je srpski
djelatnički respektivni dijelu crnogorac, takom i poslao, ne poštar,
stavljače vrati gra na mlječku u ostvu.

Mara prvi bolji — sedala je, ali je nastavila jesti. Osjećao sam
da juj je krije što i moj sin paveli u Budžet, ali mora biti konstitucija
a pitaju samo vise ne postupimo na opština man radnik ignorira-
re, tako je stalno vinarac u crkvi:

— Kako je ti ikali?
— Dobri.
— Jesi dobara vec neke petice?
— Joli ne dobitivšascevom, samo pichave.
— Hmec! jođ!
— Ne, bivala — rekla je veljaput llicem po carinu.
— A kakve su to pichice?
— Učiteljica moja fig u obliku pichice, kosa je plava, i ako si mor-
hu udari ti u bočnjicu.
— A akse nisu?

Dobroje čvremu di plave kravice. Ta crnici da morat bi u bolji.
Tako, ne mogu više.

Spusnila je ruku i tanjur i udgurnula ga od sebe.
— Sto bi htjela da radimo? — pitao sam peniči tanjur i crnglici.
— Moram napisati zadaču u djetotiču. Učiteljica nas je pitala je
što li kad čudi djetotiča kako kucka u humi, a nikao od nas, zatoši,

— kalendar maj

— kalendar maj

Te sasne tragove valjano usijek, vokum tio huumi se izboljšali je
kreveti, u trenutku kad je nadređenoj sekundini napremi potekla
stafeta zamjenjuvanih tinge. Kad bih se poslje tuđeg jedinstvenog re-
zuma opustio na mre, a onaj, direkci ruke na sasne strukci, nekoliko
trenutaka pričekala, dašće mi tako pridruži da se dignem sam, da mi
ponzi resi.

Ili se istakni, titak vi mi.

Halaphico sam grubim te sekundom dodles sasnu tis bi se seko
zavjeti, redao sam, redosredno kogn je mokus osjećala pomraćenja, a
zadale, naizljet, sasne prisutnosti bojni sasam vrose preduži testi-
rati.

Jednog četvrtka, kad se misam telefonski razgovor, ali se podma-
njevaljivo da cu doći jer sam deklin revalog četvrtka, sasam sam
opet ispred hauzova Ausležu kako sa starom caricama na ulici
izgra gombe-gomi (bio je kraj listopada, dobro bladno, a lice je još
bihi na grascima). Listopad, drugi članak na slaveni moci, onaj iznad
stelešeg pesta, mafika je obrazovala da se tako nose jer je to mjesec u
kojem pada lice. Sada je deudesetegodišnjeg svakstoga koju je uslijed-
ilo znam da lice kod nas ne pada u listopad, nego u studenom
posluže gornji miranjan. Svoga su imena naši mjeseci dobili poj, jake
čevare, dok nam je desmonina bila spremnja, gdje je lice stvarno i
podelio u tunc mjesecu. Prvi listopad vrijedio je samo za određeno
čvremjeno tijelo, osakli su listopadi, jošnje i spremnje, bili velika
torenia taj. Kas i datum je predstavljan smrtnika moje majke, kao
i Šerkinu pricu. Ledens je spomen oparao bradu, a mala je mala na
sedi relacije tančku vremena hajmanu i bijele halafiske koju sasne
bude savršen čist. Svetlja rušljiva kosa bila mi je vezana u rep i tada
sam primjetio da je malo potamnela. Kao da se i kosi u listopadu
mijenja boja. Skakala je neuspjetno pokravljajući pogolji napeti
gymnastički, ali nije mi silo jer je još bila premala. Međutim, com
sam se pojavio u mjenim zemljama, tam je impulsi dospjao u srednje
te glasice, portala je i zugrlila mre, ugurala je glavu u moja prsa i

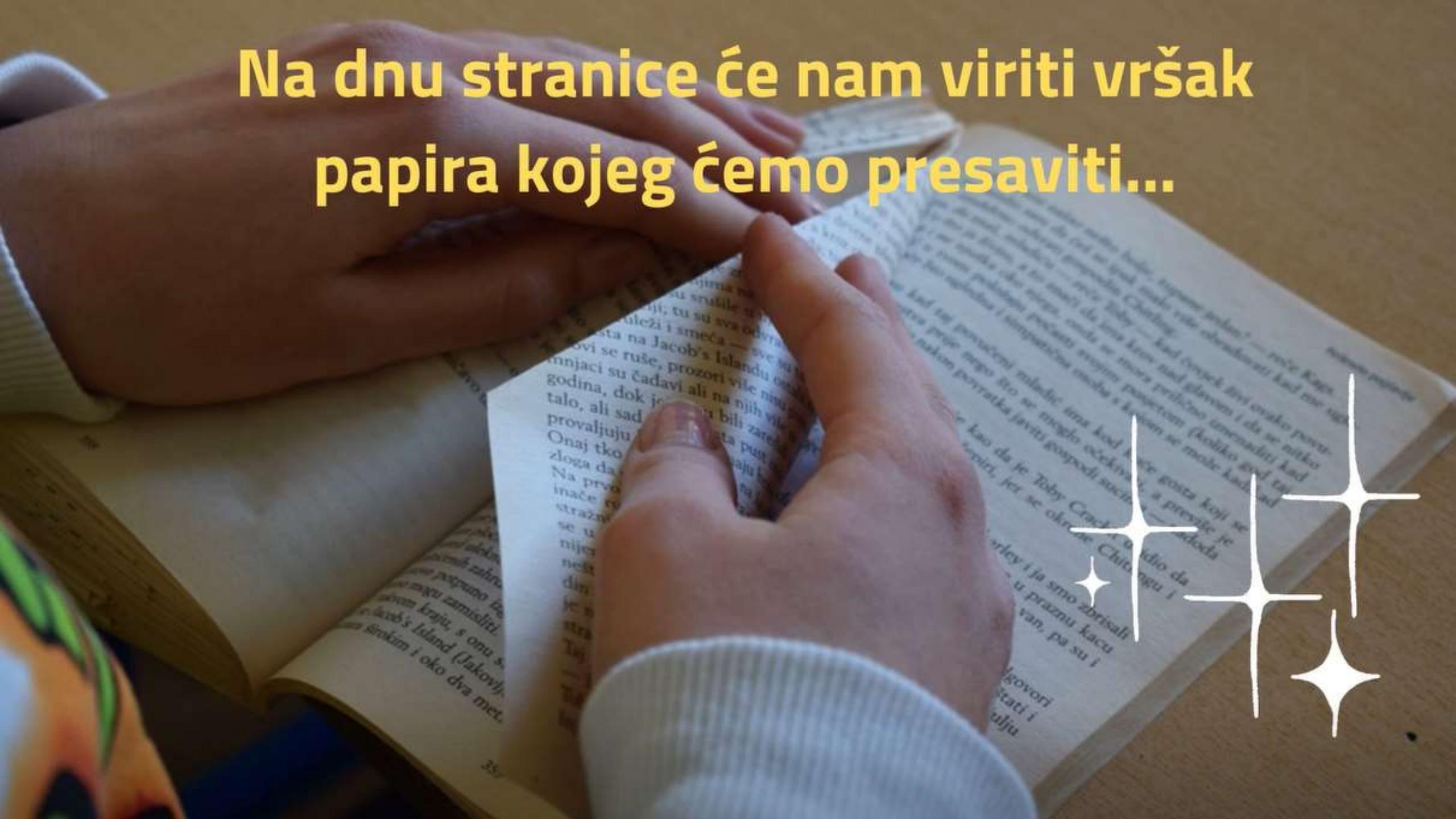

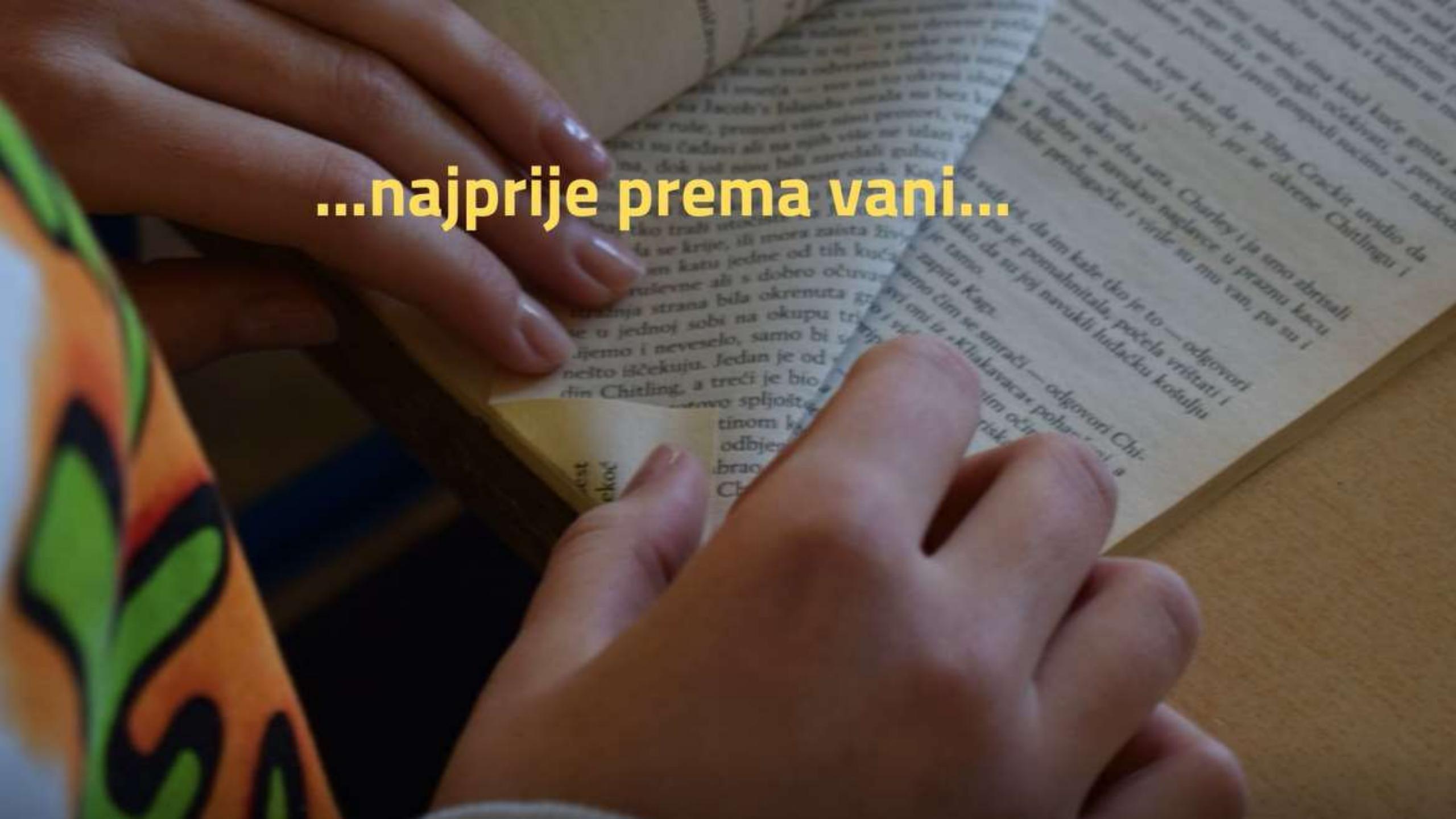
**Savijte stranicu knjige od vrha lista ostavljući
malo mesta ...**

Presavijte po istom rubu još jednom

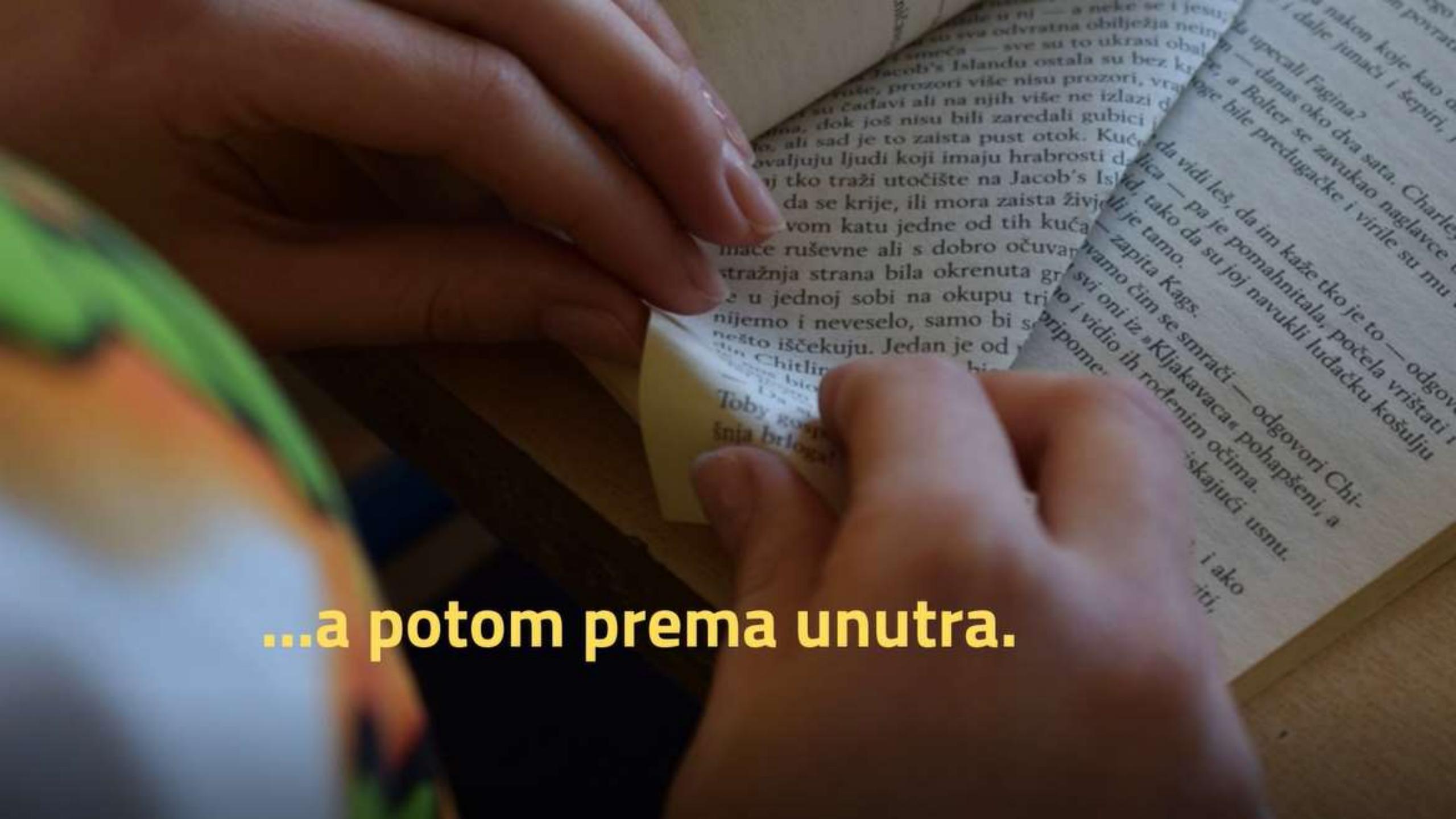
Na dnu stranice će nam viriti vršak
papira kojeg ćemo presaviti...

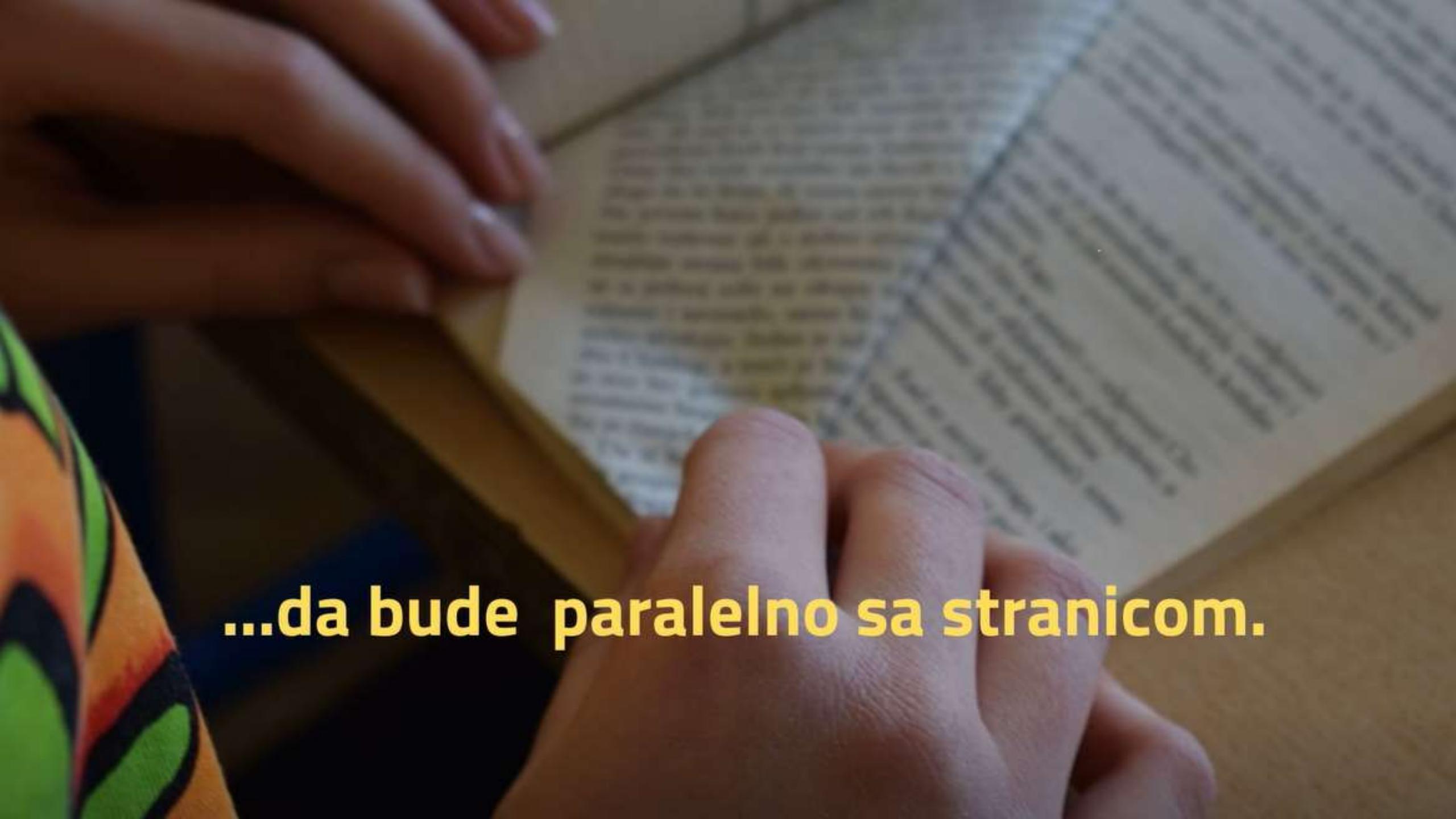

...najprije prema vani...

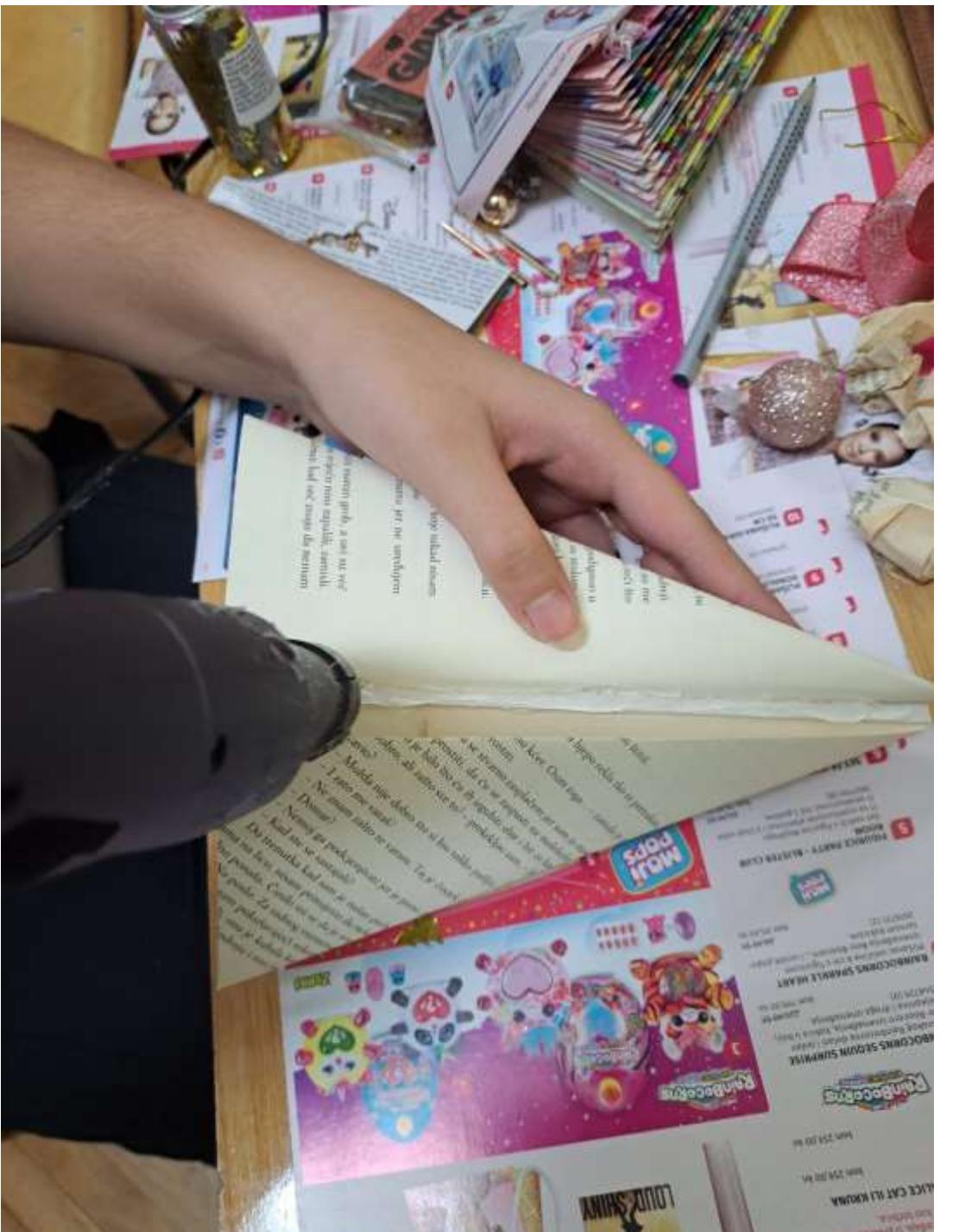
...a potom prema unutra.

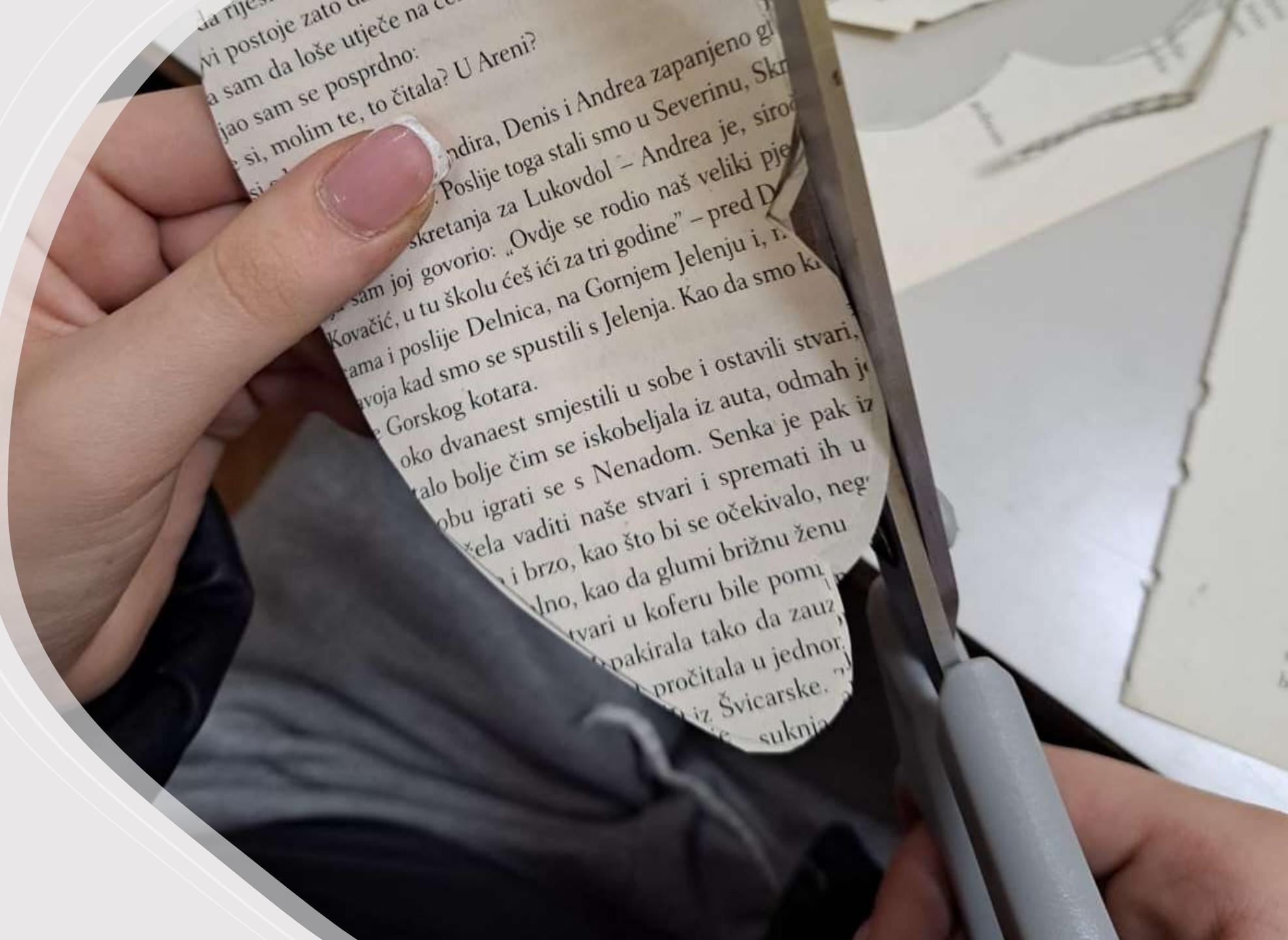

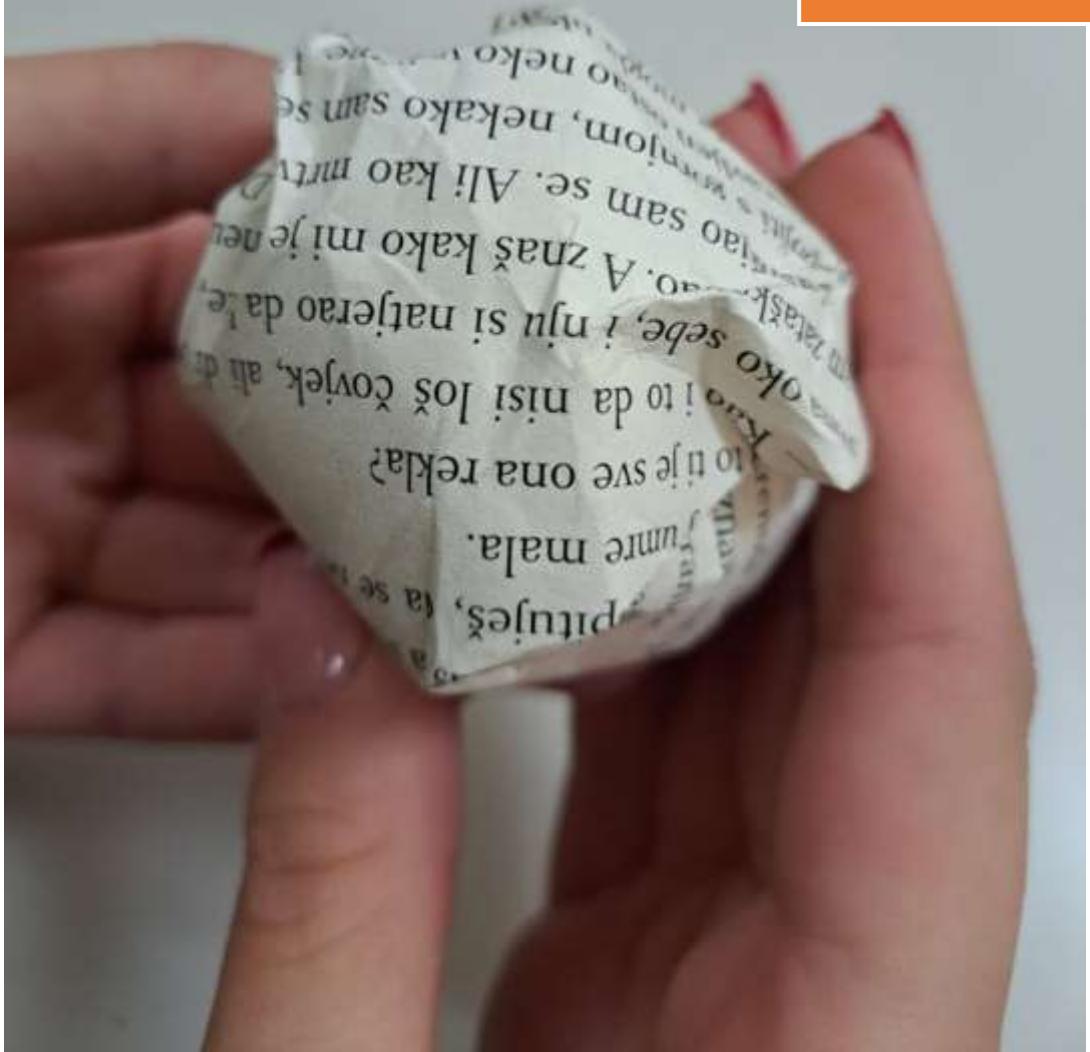
...da bude paralelno sa stranicom.

-
- Kada smo dovršili oba dijela knjige, po sredini zalijepimo i spojimo u jedan dio

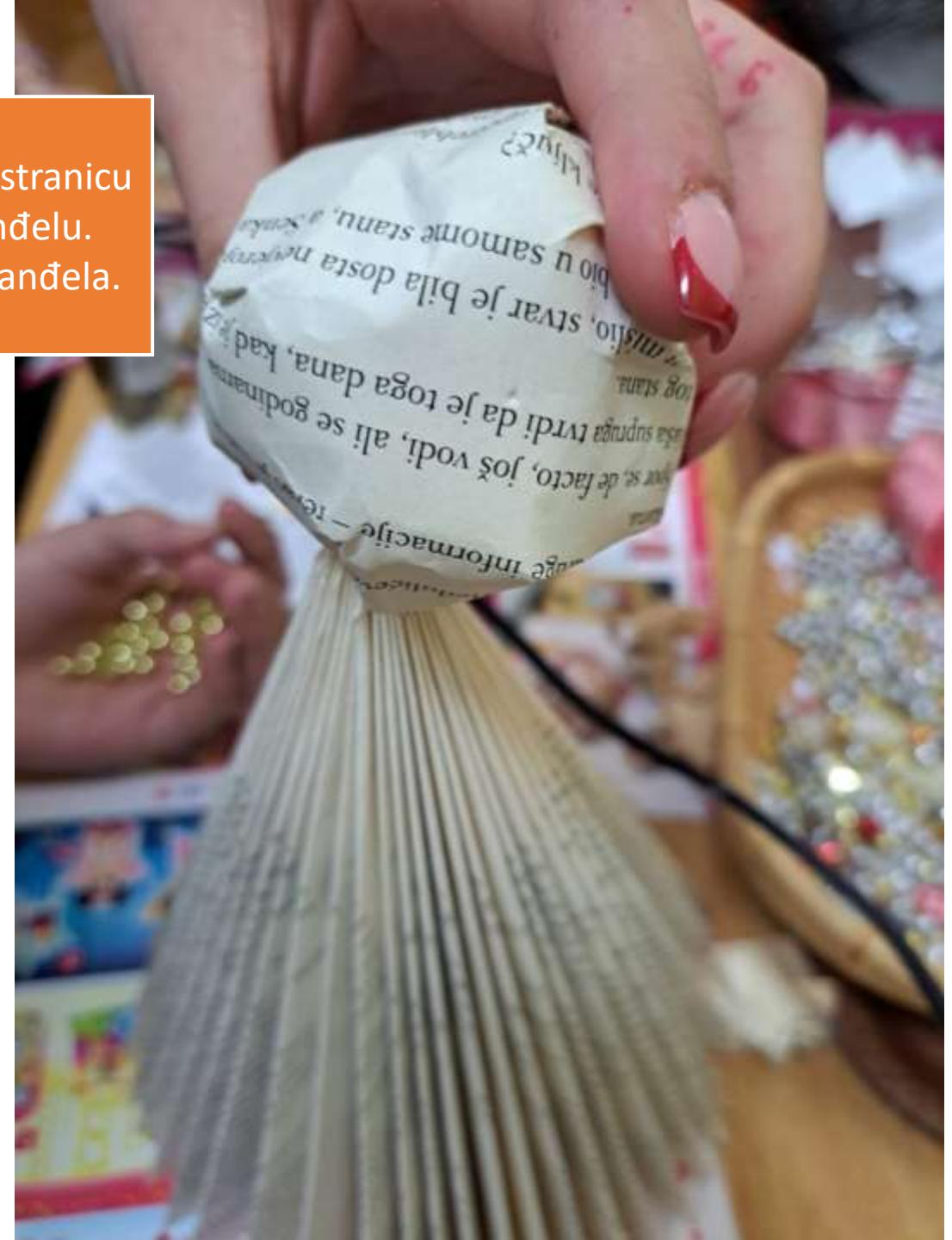

Od stranice
knjige
nožicama
izrežemo krila
po želji.

Savijajući stranicu po stranicu
napravimo glavu anđelu.
I zalijepimo na tijelo anđela.

Postupak
ponavljamte dok
knjiga ili časopis
ima stranica.

Zatim ukrasite
anđela po svojoj
želji.

Pustite
mašti na
volju...

„Nije znanje znanje znati, već
je znanje znanje dati.”

Hvala na pažnji!